

Blichers Grav.

Vi ere paa Heden — her i Søntningen føes kun Lyng og Lyng; Bejen dannet af dybe Hjulspor — „den gule Sand“ stæver sig frem i Skrenterne og Ploviner; men Heden er bejlig; thi det er Sommer — August Maaned — og Lyngen stæver i sin fulde Prag; som et vidunderligt, farvedampet, rødviollet Fløjelstappe breder det sig over den flade, vide Heide, og der er en Duft af Honning, som kun Lyngen ejer den paa en jolhed Sommerdag.

Bier og Biller flyde og krybe i Millioner mellem de myldrende Blomstermaaser; og kjønt Alt er saa stille som under Velsignelsen i en Kirke, er her et vrirrende Liv, en Tonen i Luften, saa hemmelighedsfuld og usankelig, at den tier, saa snart man er stille for at lytte, medens den dog opfylder Alt — Verden derude og Verden i vort Indre med sin ubestribelige Sommerdagsmusik.

Denne underlige talende Stillehed brydes nu og da af en Lyngspurve Pippet eller et trilledde Lærkeslag. — Stemningen kan ikke males bedre end i Blichers:

„Stummet og graa er min Fædrenehede, Dog, mellem Lyngtoppe Blomsteret stæver; Lærten bag Gravhøjen bygger sin Nede Og sine Triller i Lærten Blaar.“

og til hans nyistandatte Grav er vi paa Vej. —

Stien fører op ad Søntningen, og fra Høiden sees Spentrup By, en lille, hyggelig Landsby med lange, lave, hvidtaltede Huse og Gaarde med haver ind mellem og opdyrkede Marker omkring. Marker, der Aar for Aar stjele mere og mere af Heden, allerede nu er der kun et smalt Bælte tilbage af det forud uendelige „Erkenhav“.

Langt ude mod Vest og Syd findes Fjorden som en skinnende, blaahvid Stribe.

Gennem den stille Landsbygade, der i Middagsstunden synes at føge gennem en Gravby, naa vi Kirken og Kirkegaarden med dens mange sorte og hvide Trækor og et enkelt Sandstensmonument ind imellem. Gravene ere lave og bare de lige spredte, forblæste og sammenfaldne paa Kirkebakken. Vi behøve ikke at spørge os for hos den gamle Graverfart, der har lagt sig til hvile i Middagsstunden under det store Hjørnet ved Siden af en halvfuldendt Grav; thi Jerngitteret om Blichers Grav har allerede i lang Afstand tiltrukket vort Blik. Det nylakerede, sorte Kæst skinner i Sommerjolen, og højt over det hæver sig Naturstenen — en Sten, der er funden paa Blichers egen Heide, hvor den har hvilet i Aartusinder, overdækket af Muld, tilgros af Lyng, for endelig at fremdrages til Lyset og sættes som Minde for kommende Slægter paa hans Grav, der stæve Danmarks bedste Spmner det berligste Monument i sine „Bautastene“.

Paa Stenens glatte tilhugne Forside stæver:

Steen Steensen Blicher.
F. i Aam 11. Oktober 1782.
D. i Spentrup 26. Marts 1848.

Dit Navn skal i de fjerne Dage mindes,
Og Fremtids Børn dit Navn forlyse vil,
Naar ingen ved, at her din Gravhøj findes,
Og ingen af din Slægt er mere til. —

Berjet er en Omfribning af et af Blichers skønneste Digte: „Mit første Digt“.

Bød Siden stæver Stenen over Blichers Hustru: den bærer hendes Navn, Fødsels- og Dødsaar, ellers Intet. Gitteret omslutter nu begge Grave, siddende i Døden de To, som i Livet vare saa vidt adskilte, skøndt de samme Mure ogsaa da omsluttet dem.

Der er plantet Lyng om Gravene — men den er visjen og fort. — „Lyngen er en „bild“ Plante; den lader sig ikke flytte ind; men lever og trives kun paa sin egen Grund; ikke engang paa hans Grav, der har sngt sit Livs Næring af den samme Jord, og hvis Digtning er saa nøje knyttet til Heden som Lyngen selv, ikke en Gang paa hans Grav vil den fæste Rod. En Væbend forsøger at dækle den kummelige, sandede Jord og tager tappert Kampen op med Jølsod og Tidslær; men den er brumbrænd

af Solen og pistet af Vinden; de friste Stud kunne daarlige faa Fæste i den løse Sandjord. En Gang stod her en fin, svag Vind, som en Hilfen fra Sørrigs Land, det eneste, fremmede Nige Blicher besøgte; den er død i den barke Vind, død som han, hvis Land nu er paa de lange Rejser, han kun til drømt om i Livet.

Her fra Kirkebakken seer man ind til Randers, hvor hans Ungdomskaar henrandt; den samme Heide, som favner hans Grav, angiver ogsaa hans Fødested Bium, Lynggaard, Himmelstjerget —; hele hans Liv er som indesluttet af den — her er han født, her har han levet, digtet og lidt; her hviler han, midt i den Verden, han kendte og elskede. Man venter næsten at finde de kendte Navne fra Novellerne paa Korsene og Tavlerne: Mari Kjøbro — Jens Senjen — Cecil — Wolle Wiift og hvad de Alle hedde; thi han synes at have sin Plads mellem de Stikkelser, han har lært os at kende og at elske.

Her hviler han efter sit eget Hjertes Valg; thi han har Jungt:

„Skjøn er for mig den blomsterede Gang,
Min brune Heide er en Ebens Høve —
Der hvile ogsaa mine Ven en Gang,
Bladst mine Fædres Lyngbearded Grave.“

E. D.

Løst og fast.

En Advarsel for tyske Døtre. Ten tysk Avis berettes om, at det ikke er sjældent i Italien at finde Familier, som tilfyncladende lever paa stor Fod uden at besidde de nødvendige Midler dertil, og for at bestrebe Udgifterne ser sig nødsjagede til den pinligste Sparfjommelighed i Husholdningen. Derunder lider saa fremfor alt de i Huset ansatte Personer (Opdragerinder, Vøgestolekererinder og Tjenestefolk.) De holdes i streng Arbejde, saa ikke altid tilfredsstillende kost og behandles ofte henjynsøst af Hærfabet. Da Italienerinderne kender Forholdene paatager de sig ikke gærne Pladserne derhjemme. Familierne søger da til Udlandet, og især til Tyskland under det Paaskud, at tyske Figer egner sig bedre til Husholdningen og er strævsommere. Men netop for Udbøndinger stiller Forholdene sig endnu daarlignere end for Italienerinderne. Thi forfølger de mod Hærfabets Villie til Uride at forlade Pladsen, taber de ikke alene den tjente Løn men ogsaa Godtgørelsen for Tilbagereisen. I Betragtning af den hjælpeløse Stilling, i hvilken uerfarnen under saadanne Omstændigheder kommer, burde ingen tysk ung Pige søge Plads i Italien uden i Forvejen at indhente Oplysninger om Hærfabet eller uden at have en bekendt Familie i Italien, hos hvilken hun i Nødsfald kan søge Hjælp. Hvem der søger Stilling i Italien, kan i øvrigt hos de tyske Konsulater (som findes i de fleste større Byer), ikke alene faa de ønskede Oplysninger, men vedkommende finder ogsaa, saa vidt Forholdene muliggør det, til hver Tid Beskyttelse og Forbav for deres Interesser.

Bordstik i gamle Dage. For Hoffolkene paa Slottet i Pløn blev der af den strenge Hertug Frederik Karl den 26. Marts 1687 udgivet et Bordreglement, der, naar det, som man iøvrigt antager, var nødvendigt, fastsætter et ejendommeligt Lys over Daitidens Tafelstik.

At Reglementets 11 Paragraffer, hvis Overtrædelse trues med en større eller mindre Pengebøde, handler de to første om til rette Tid at møde til Maaltiderne, uden Støjen, Raaben, Strigen, uanstændig Springen, Løben eller Leen samt ærbær Deltagelse i Bordbønnen; thi den, der „uden Bøn langer til Fadet“, maa i den faa-talste Hof- eller Borgesue betale 2 Skilling, ved de fornemste Borde 2 Skilling i Bøde. Men selve Maaltidet skal i Erbarhed, uden „Sefundere“ og ufømmelig Væfseren eller utilberlige Talemaader, uden Stælden og Smalben, Vanben, Sakramenteren og Subbspotten, samt uden Strigen og Larmen være afluttet inden 3 Kvarter.

Ugen maa komme beruset til Bordet, men hvem der under Maaltidet stæver en anden, trækker Kniven eller Dolkten, kan rammes efter Rangen ifølge alene af en Pengebøde paa en eller to

Mar, men tillige af den velfortjente Livs straf.

En anden Paragraf forbyder strengt alle utilberlige Klager over Madens Tilberedelse og Stælden paa Kofkepigen eller Koffen; men endnu vigtigere var en Forstrift, der truer med en Bøde paa 4—6 Stilling for hver, der under eller efter Maaltidet fastser med Ben eller Fjsterefter, eller sønderriver, sønderstæter, støder, hakter eller gennemborer Spiseredstaberne, desuden forbydes det paa nogen som helst Maade at tage Spiseredstaber med hjem fra Bordet eller uden Tilladelse at indføre Gæfter ved Bordet.

Den sidste Paragraf er henvedt til Pagnerne og udfiger, at naar nogen sætter sig til Bordet med uafstet Ansigt eller uafstede Hænder, eller naar han spiser uartig eller foinagtigt, saa bliver han efter forudgaaet Advarsel straffet med Spanstrøret.

Efter disse Regler havde alle Hofbetjente, med Undtagelse af dem ved „Kavalerbordet“, at rette sig. Og naar Kavalerbordet udtrykkelig var undtaget, saa maa man antage, at Hertugen der holdt et færligt Bordreglement for uønskbøigt.

Kongemorderer Bresci. Fra Milano stribes til „Münchener Neueste Nachrichten“ blandt andet: Som bekendt hensefider Kongemorderen Bresci i det hævøende Gellefangsel. Den italienske Retfærdighed vilde vente med at lade ham overføre til Lugthuset, Baanoet, indtil det lttedes Politiet at faa fat i hans Kammerrater. Men da dette ikke er lttedes og alle Anftrengelser har været frugtesløse, har man besluttet at føre Anarkisten til Baanoet i Portolongone. Bresci hævøder endnu stadig ikke at have haft Medhjælperne ved Mordet. Tiden for hans Afreise holdes hemmelig, og han vil forlade Milano om Natten. Løstet paa Hænder og Fødder vil han blive indespærret i en anden Klassefæ Skuep for at gøre sin sidste Rejse til Baanoet, som han ikke vil komme til at forlade levende.

Brescis Opførsel er stadig den samme. Han er meget rolig og tavst, søver godt og spiser med Appetit sin Fængselsføst. Han bærer Straffefangsgebragten og er glat barberet. Han maa ikke modtage Besøg, faar ikke engang Breve fra sin Familie, hvad der synes at angribe ham mest; for øvrigt har han aldrig hret Spor af Anger.

Fængslet, som venter ham, er et frøgtligt Sted. Fangerne forlader det for det meste kun bøde eller fandsforvirrede. Det er bygget paa en stejle Klippe i Høvet og ger Indbryt af at være en Kirkegaard. Det bestaar af lange Mure, i hvilke der er indbygget Galler til enkelte Personer. Gellerne er alle 4 Meter lange, 2½ Meter brede og 3 Meter høje. Et lille Vindue, som aabnes nede fra og op, giver kun Udfigt til et lille Skytte Himmel. Gellerne er affrukket ved en tung, jernbeslaaet Dør og et tungt Jerngitter. Et smalt Galleri for Vøgerne løber langs med Gellerne udenfor. Vøgerne stiftes bestandig til at have Tjeneste og iagttagere Fangerne skarpt gennem Kighullerne. Fangerne holdes hversjt strengt, de er simpelthen frøagne af de levendes Tal. Det er ikke tilladt dem at gaa ud et eneste Fjelsst; det forbyder Baanoets ubønhørlige Forstrift. De, som er dømt til simpelt Fængsel, maa desuden afstene en mere eller mindre lang Tid i en fuldstændig mørk Celle, før man for Livstid indeslutter dem i deres Celle. I Portolongone befinder sig ogsaa Anarkisten Acciarito, som i sin Tid i Rom's Omegn gjorde et Mordforsøg paa Kong Umberto. Han er nu næsten halvstøset, en Stæben, som Bresci vist ogsaa kan vente sig i Løbet af et Par Aar.

Shahens Hjemkomst. Fra Teheran berettes om den højtidelige Modtagelse, der blev Shahen til Del, da han efter at have besøgt Verdensudstillingen i Paris og en Del europæiske Vædssteder vendte tilbage til sin Hovedstad i Østerleden.

Ugen fejrede denne Begivenhed i flere Dage. Der var rejst Triumfbuer i hele den Gade, der fører til Slottet, og Tusinder af Flag dækkede alle Husenes Facader, ikke at tale om de tofthare Stoffer og Tæpper, som de fornemme havde ubhangt.

I de forstelligste Indstrifter hilstes den hjemvendende Landsherre Velkommen; een løb saaledes: „Shahen er vor Maane, og Teheran er hans Himmel.“

Ved Indførelsen i Ugen modtoges Shahen af alle Ministre og høje Embedsmænd, der hød ham Brød og Salt paa en tofthar Bafte. I sit Svær paa Veltomstilsfelsen betonedes Monarken, at han havde brugt sin Tid i Evropa meget godt. Han holdt sit Indtog i Teheran i en Galabog, der blev trukken af otte pragtfulde Fæst. Med Musik i Spidsen gik det gennem Gaderne.

Før denne Evroparejse gengældte Shahen aldrig sine Undersaatters Hilfen, men denne Gang nittede han til højre og venstre og hilste paa den jublende Mængde.

Hos Spaafonen. I en af Smaalstaberne paa Fyn havde — fortæller et danst Blad — to unge Piger været hos Spaafonen, som lode dem Guld og grønne Støve.

Da Pigerne tom hjem og fortalte om den store Lykke, Konen havde forudsagt dem, besluttede en ung Mand ogsaa at forsøge sig, men forklødt som Kvinde. Han fik den Fremtidsudfigt at blive gift og føde seks Børn og dø efter det sidste Barn.

At helbrede La Grippe i 48 Timer. Intet Middel er lig Warner's White Wine of Tar Syrup med denne frøgtlige og farlige Sygdom. Naar den bruges gramdigt og i Tide, vil den helbrede et Tilfælde i 48 Timer, og for Softe, som følger La Grippe, vil den uraniactia hialve. Pris 25c en 60c.

Den danske Koloni paa „Soo“ Banen I WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

Omrent 1000 Danske har taget Land i denne Koloni, uddalg af Virkesamfundets Komite, og af disse har allerede de fleste bosat sig der. Endnu kan der faas godt Land til „Homestead“ der.

Biligt Stovland i Wisconsin, med udmærket Jord og rigeligt Vand. Det bedste naturlige Græsland i Amerika, færlig stiftet til Mejeridrift saavel som til almindelig Agerbrug.

En ny Bane er bygget til det store, gamle danske Settlement omkring Luct, Post County, Wisconsin. Her kan endnu faaes meget godt Land biligt; beliggende nærbes Kirker, Stoler, Mejerier og gode Veje.

Løbe Jernbanepreiser til Landsjægere. Striv efter Landfort og illustrerede Fortklaringer til

D. W. CASSEDAY,
Land and Industrial Agent „Soo“ Ry
Minneapolis, Minn

23 Skandinaver, som ere blivne bs. tredede i sidste Maaned, levedes, at jeg er den eneste i Amerika, som kan helbrede

DØVHED OG ØRESUSNING. Min Methode kan bruges i Hjemmet og naar De boskriver Deres Tilfælde skal jeg undersøge samme og sige min oprigtige Mening.

MORCK'S ØREKLINIK.
135 W. 125 Str. - NEW YORK.

Fru Olsens Salve er udmærket for brandsaet, bylder, gamle saar, ozena, skjødsop, saare brystvorter og alle andre Hudsygdomme.

Til enhver, som indsender 25 cents i Primærker, vil vi sende Salven frit.

At blive Moder

til væffabte Børn burde være Kvindehs hielste Attraa. Kvinder, der lider af nogen af de Sygdomme, som er færegne for Kvindehønnen bliver i Regelen barnløse. Ingen Medicin kan gjenoplive bøde Organer, men „Wine of Cardui“ helbreder Under, som hindrer Unfangelse. Den forebygger fortidlig Vedkomst. Den gjenopretter tvæffede Funktioner og ødelagte Nerver og væffigner barnløse Hjem med Børn. „Wine of Cardui“ giver Kvinden Sundhed og Kræfter til at føde sunde Børn. Paa Væthelset kan man faa en Dollar-Flaske

WINE OF CARDUI

149 Market Street, Memphis, Tenn., 14. April 1901.

„Wine of Cardui“ og en Balle af „Zebford's Blood Purifier“. Jeg havde været gift i femten Aar uden at have haft Børn. Jeg tog „Wine of Cardui“. Nu rejser Bøbet til et velkaldt Blegbarn, som blev født den 15de Marts 1901. Børnet veies 14 Pund, og jeg befunder mig saa vel som noet. Mit Børn er nu i et godt Tilfælde, og jeg vil aldrig være „Wine of Cardui“ foruden.

Dr. J. E. C. Smith.

Engangse Raad og Skifter (Køb, med Omgivelser af Sympomer, til „Babies“ Advarsels Department,“ Chautauoga Medicine Co., Chautauoga, Tenn.

Udholdenhed Belønnet.

Hvor mange har ikke i lang Tid søgt efter Lykken, førend de finder den! Hvor mange har ikke lidt i Maanedesvis og forgaarves søgt efter Linding, indtil de endelig fandt det rigtigste Middel i

Dr. Peter's Catrisko!

Den renser Blødet, styrker Nerverne, regulerer Leveren og giver Nerverne ny Kraft.

Man blot erhøfdes gennem Væfslagenter eller fra

DR. PETER FAHRNEY, 112-118 So. Hoyne Avenue, CHICAGO, ILL.

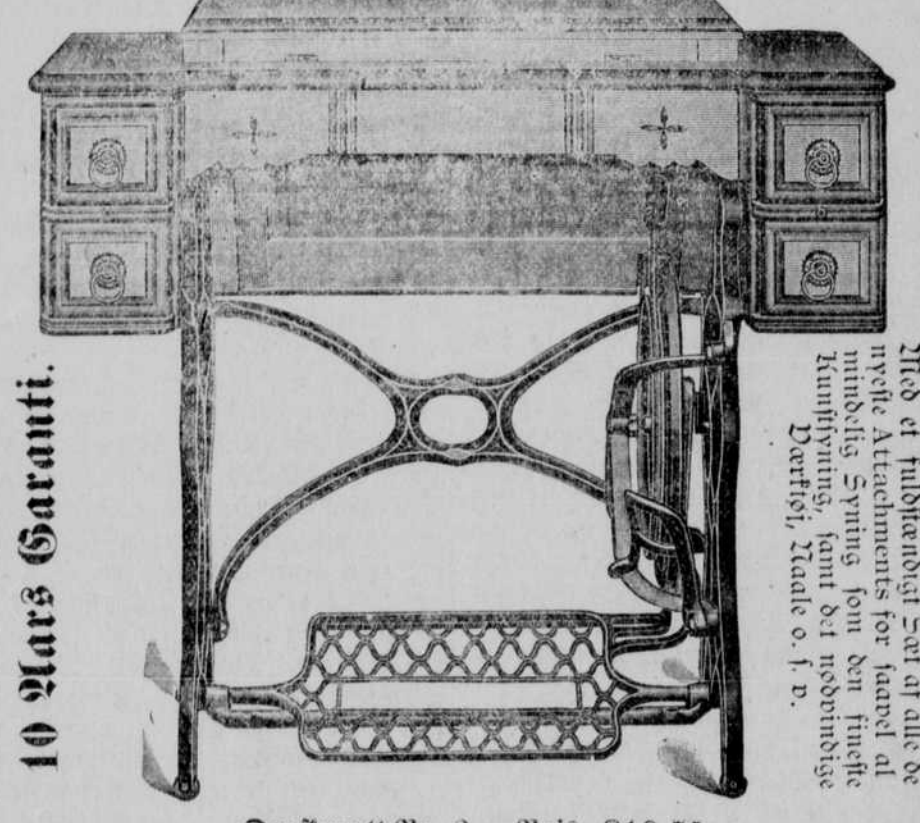
Symaskiner.

Billige Priser. Gode Maskiner.

Vi ser os i Stand til at bringe vore Væfere nogle specielle Tilbud paa første Klassef Symaskiner, i Følge en Kontrakt, vi har med Fabrikanten af en af de bedste Symaskiner, der fabrikeres.

„Danstereu“ Nr. 1 er i alle Maader en god, solid og billig Symaskine. Den skr hurtigt, uden Støj, har 4 Stuffer og er af nyeste Konstruktion. Der gives 10 Aars Garanti paa Maskinen. Enhver Køber vil blive fuldt tilfreds med en saadan Symaskine, og skulde den ikke være tilfredsfillende, kan den tilbageendes.

„Danstereu“ Nr. 2 er absolut den bedste Symaskine, der fabrikeres, og kan maale sig med hvilken som helst Maskine til langt højere Pris. Den har tillige den Fordel frem for „Danstereu“ Nr. 1, at den kan lufes ned. Træarbejdet udføres, efter Køberens Ønske, enten i Eg eller Valnøddetræ.

„Danstereu“ Nr. 2. Pris: \$18.75.

Vi skal gerne bevare alle Spørgsmaal med Hensyn til disse Maskiner og give Oplysninger frit. Striv kun til os og vi vil give i ærmere Fortklaring. Væfbet bedes sendt med Bestillingen.

Til ovennævnte Priser maa Køberen lægge Fragten til deres nærmeste Jernbanestatio, Fragten er 95 Cents for hver 500 Mil og betales ved Modtagelsen.

Til saadanne, som mulig tænke, at vi ikke kan levere Maskiner til de nævnte Priser, skal bemærkes, at enhver Køber, som ikke skulde finde Maskinerne i enhver Hensende som bestrebne, kan sende dem tilbage, og vi skal sjeblikkelig returnere det betalte Væf samt Udlæg for Fragt etc.

Danish Luth. Publ. House.
Adr. „Danstereu“, Blair, Neb.

Skandinavisk Illustreret Kogebog,

udarbejdet specielt efter amerikanske Forhold, ledsaget af en Række fortrolnlige Illustrationer.

Label over Maal og Vægt, og en usjagtig Ordfortegnelse over Skandinaviske Ord i Husholdningsproget.

320 Sider. Smukt udstyret og elegant indb. med Titlen i Guld \$1.00 porto frit tilsendt.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.